

Ελέησόν με κέ, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ,
τῶν ἐχθρῶν μου.

Ὁ ὑψών με ἐκ τῶν τυλῶν τοῦ θανάτου,
ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς ἀνέσεις σου
ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών.

Ἀγαμιασώμεθα, ἐπὶ τῷ ὄρει σου, ἐνε-
παίγηθαι ἔθνη ἐν δόξα σου ἢ ἐδοίχθαι.

Ἐν ταξιδί ταύτῃ ἢ ἐκρυψαν σωελήφθαι
ὁ πους αὐτῶν.

Γινώσκεις κέριον κείματα ὠιδν, ἐν τοῖς
ἔργοις τῆς χεῖρὸς αὐτῆς σωελήφθαι ὁ ἀμφοτέρωθεν.

Ἀποσραφήτωσαν οἱ ἀμφοτέρωθεν εἰς τὴν ἀδύα,
ὡς ἔθνη τὰ ἐπιλασθαι ἀνομιὰς τῆς θεοῦ.

Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιληθήσεται ὁ πτωχός,
ἢ ἰσχυροσύνη τῆς πενήτης οὐκ ἀσθενεῖ εἰς τέλος.

Ἀνάστη κέ μὴ κραυγάζω ἀνθρώπος, κρι-
θῆτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

Κατάστηθαι κέ νομοθέτω ἐπ' αὐτοῖς, γνώ-
τωσαν ἔθνη ὅτι ἀνθρώποι εἰσιν.

Ἴνα τί κύριε ἀφέσηκας μακρόθεν, ἰσχυρο-
σύνη ἐν δίκαια ἐν θλίψεσιν;

Ἐν τῷ ἰσχυρῷ φανείσθαι τὴν ἀσεβῆ ἐμπυρίσει